

Motion till riksdagen

1987/88:Jo310

av Axel Andersson och Sven Lundberg (s)
om ökad gallring inom det svenska skogsbruket

Skogsnäringen har den överlägset största nettoexporten av alla näringar i Sverige och drar in mer pengar till riket än t. ex. bilindustrin. 1986 var nettoexporten för skogsnäringen 41 miljarder kronor, medan den för bilindustrin var 19 miljarder kronor.

Skogsnäringen svarar för en betydande del av sysselsättningen i Sverige, ofta inom områden där alternativ sysselsättning saknas. Totalt för riket sysselsätts ca 230 000 personer inom skogsnäringen, varav 17—18 000 i Gävleborgs län och 16 000 personer i Västernorrlands län.

Skogsavverkningen i Sverige har under en följd av år varit alltför låg inom privatskogsbruket. Storskogsbruket har tvingats kompensera detta genom periodvis mycket hårda avverkningar av egen skog, ett förhållande som inte kommer att kunna fortsätta. Domänverket och flera skogsbolag har signalerat att man måste sänka sin egen avverkningsnivå.

I Gävleborgs län avverkades under 1986 ca 5 milj. m³sk, medan den långsiktiga möjliga avverkningen är cirka 6 milj. m³sk. I Västernorrlands län avverkades 4,8 milj. m³sk av möjliga 6,2. På riksnivå var avverkningen 1986 cirka 65 milj. m³sk medan den långsiktigt möjliga avverkningen är 75 milj. m³sk. Samtidigt sattes under 1986 nytt importrekord. Nettoimporten till Sverige var det året ca 6,5 milj. m³sk, för att i fjol stiga till ca 7 milj. m³sk. Virkesimport sker i dag från länder som Chile, Canada, USA, Portugal, Östtyskland, Polen, Danmark, Finland och Sovjetunionen.

Den låga avverkningen inom privatskogsbruket leder till virkesbrist och import. I sin tur leder detta till minskad sysselsättning och sänkt levnadsstandard. I Gävleborgs och Västernorrlands län har nedläggning av flera större och mindre industrier skett.

Vi tror inte på att en intensifierad rådgivning är tillräcklig för att höja gallringsuttaget i den svenska skogen till en acceptabel och riktig nivå.

Den största bromsklossen mot ökad gallring i det svenska skogsbruket menar vi återfinns i tillämpningsföreskrifterna till gallringsparagrafen i skogsvårdslagen. I dag är dessa utformade så, att gallringsskyldigheten blivit verkningslös. Enligt föreskrifterna inträder gallringsplikten först vid den s. k. självgallringsgränsen, dvs. då ett skogsområde är så tätt att de klenaste träden självdör av trängsel. En ändamålsenlig och biologiskt riktig gallring bör ske betydligt tidigare än så.

I Gävleborgs län gallrades under perioden 1983—1986 totalt ca 17 000

ha/år, medan det verkliga gallringsbehovet var nästan det dubbla eller 32 000 ha/år. I Västernorrlands län gallrades under perioden 10 000 ha/år; behovet var 33 000 ha/år. Siffror som talar för sig själv.

Det är framför allt den yngre skogen som är i behov av gallring. Om hela den aktuella arealen hade gallrats som den skulle, hade det i Gävleborg betytt ett välkommet tillskott av ca 1,0 milj. m³sk/år och i Västernorrland ca 1,5 milj. m³sk/år. Samtidigt hade kvarlämnade träd givits gynnsammare förutsättningar att växa ut till värdefullt sågtimmer.

Att få till stånd en ökad gallring i det svenska skogsbruket är ett måste, om virkesförsörjningen i Sverige skall fungera.

Enligt vår mening bör gallringsskyldigheten skärpas genom en komplettering av skogsvårdsförordningen.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om åtgärder för att åstadkomma en ökning av gallringarna inom det svenska skogsbruket.

Stockholm den 26 januari 1988

Axel Andersson (s)

Sven Lundberg (s)